

บทที่ 2

บทภาพยนตร์

ความสำคัญของบทภาพยนตร์ต่อการการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้นสำคัญมากทีเดียว บทภาพยนตร์เป็นดั่งแบบแปลนบ้าน การก่อสร้างอาจไม่สำเร็จหรือเสร็จแล้วก็อาจไม่ดี หากแบบแปลนขาดความชัดเจน บทภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกัน ผู้เขียนต้องสร้างความชัดเจนทั้งหมดออกมาเป็นตัวหนังสือในบทภาพยนตร์ ทั้งภาพ เสียง และบทสนทนาทั้งหมด และให้ทั้งหมดสิ้นสุดลงที่บทภาพยนตร์เลยทีเดียว เพื่อการถ่ายทำที่สะดวกรวดเร็วเพราะในขั้นการถ่ายทำแล้วจะมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้องให้เกิดความสับสนขึ้นมาได้ ดังนั้น บทภาพยนตร์จึงต้องกระจ่างแจ้งชัดเจนที่สุดก่อนการถ่ายทำจริง

แรกสุดนับแต่ได้เรื่องที่จะมาทำ ผมได้นำเอาเรื่องไปสอบถามความรู้สึก ความคิดเห็นของคนทั่วไป เช่น เพื่อน รุ่นพี่ และอาจารย์ เพื่อนำเอาข้อดี ชม มาปรับปรุงเรื่องโดยไม่ให้กระทบแก่นเรื่องเดิมมากที่สุด เพราะผมแน่ใจว่าการมองอะไรเพียงมุมมองเดียวย่อมได้รับความรู้สึกอย่างแบน ๆ แต่หากมองหลายคนในมุมมองกว้างขึ้นแล้วเราจะพบอะไรอีกมากมาย เมื่อทำการแก้ไขเนื้อเรื่องเป็นที่พอใจแล้ว ผมจึงมีโครงเรื่องที่สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปพัฒนาเป็น Treatment และ Screenplay ต่อไป

วิธีการเล่าเรื่องของภาพยนตร์มีมากมายหลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนบทว่าต้องการใช้วิธีใดจึงจะเหมาะสมกับเนื้อหาที่เขียนอยู่ เช่น การเล่าเรื่องแบบลำดับเวลา หรือเล่าเรื่องแบบสลับเวลาของการดำเนินเรื่อง สำหรับผมแล้ววิธีการที่ผมใช้ก็คือ การแบ่งเรื่องออกเป็นสองส่วน คือ เรื่องที่ 1 เป็นเรื่องราวของเอกในแง่มุมเดียว และเรื่องที่ 2 เป็นเรื่องราวของหมอกเพียงแง่มุมเดียวเช่นกัน ที่เลือกนำเอาวิธีการนี้มาใช้ก็เพราะว่า เรื่องนี้จะพูดถึงชีวิตของคนสังคมเมืองที่แต่ละคนก็ต่างรู้สึกแปลกแยกกัน แม้ว่าจะเหงาเหมือนกัน ต้องการใครสักคนคุยด้วย แต่กลับไม่มีใครสนใจกัน ทั้งที่เดินผ่านสวนกันไปมา นั่งโต๊ะข้าง ๆ กัน แต่ขาดการสื่อสารซึ่งกัน ผมจึงใช้วิธีการนี้เพื่อสื่อประเด็นความคิดนี้ออกมา และการนำเสนอวิธีการนี้ยังจะช่วยให้เนื้อหาของเรื่องเกิดความน่าสนใจขึ้น

จากเนื้อเรื่องและวิธีการที่ได้มาแล้ว ผมจึงได้พัฒนาบทเป็นบทTreatment โดยเขียนจากและเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมกันเป็นย่อหน้า เพื่อความสะดวกในการลำดับเรื่องและขยายเรื่องได้ถูกต้อง แล้วก็นำบทTreatment มาเขียนเป็นบท Screenplay ซึ่งได้บทภาพยนตร์ที่มีความยาว 20 หน้า ประมาณเวลาในเรื่องได้ 30 นาที แต่บทนี้ก็ถูกแก้ไขหลายครั้งเพื่อปรับเปลี่ยนบทสนทนาที่ดูไม่เหมาะสมและแก้ไข ตัดบางฉากที่ไม่สำคัญออกไปจนได้บทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายออกมา

บทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายที่ได้มาอาจจะไม่ใช่บทภาพยนตร์ที่มีรูปแบบถูกต้องสมบูรณ์นัก เนื่องจากการใช้วิธีการนำเสนอที่เล่าเรื่องเป็นตอน ๆ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในบทภาพยนตร์ อาจทำให้ผู้อ่านไม่ค่อยเข้าใจและอาจจะงงในบางส่วน แต่สำหรับตัวผมแล้วจะเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพราะผมแน่ใจว่า บทภาพยนตร์ที่ผมเขียนนั้นหากอ่านแล้วคงจะไม่เข้าใจบางอย่างในบทภาพยนตร์ต้องเห็นเป็นภาพจึงจะเข้าใจ เพราะบทบางส่วนบางตอนเหมือนกับจิ๊กซอว์ที่ค่อย ๆ เต็มเต็มให้สมบูรณ์ โดยไม่มีส่วนใดที่จะสมบูรณ์ในตัวของมันเอง นอกจากรวมกับอันอื่น ๆ

หลายมุมมองดีกว่า มองเองมุมมองเดียวจะช่วยปรับปรุงงานของเราให้ดีขึ้นได้ แต่ต้องไม่ปรับจนกระทบแกนหลักของเรื่องให้เสียไป

ตำนานหอสมุด